

Sygn. akt VPa 10/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Krzysztof Głowczyński

Sędziowie: SSO Andrzej Marek (spr.)

SSO Jacek Wilga

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Z.

przeciwko (...)Spółce Akcyjnej (...) w G.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Głogowie

z dnia 29 listopada 2012 roku ***sygn. akt*** IV P 111/12

I. oddała apelację,

II. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego należnymi stronie pozwanej w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2012r. Sąd Rejonowy w Głogowie oddalił powództwo M. Z.przeciwko (...)Spółce Akcyjnej (...) w G.o przywrócenie do pracy oraz nie obciążył powoda kosztami zastępstwa prawnego należnymi stronie pozwanej.

Powyższe rozstrzygnięcie powziął po ustaleniu, że z dniem 01 lutego 2006r. powodowi M. Z.powierzono stanowisko operatora urządzeń odpylających i klimatyzacyjnych na Wydziale (...). Aneksem nr (...)do umowy o pracę z dnia 23 września 2004r. z dniem 01 lipca 2006r. zmieniono czas trwania umowy o pracę z czasu określonego na czas nieokreślony. Od miesiąca lipca 2011r. do dnia 29 stycznia 2012r. powód przebywał na ciągłym zwolnieniu lekarskim. Decyzją z dnia 25 stycznia 2012r. lekarz orzecznik ZUS orzekł, że powód nie jest niezdolny do pracy i brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Orzeczeniem lekarskim z dnia 3 lutego 2012r. lekarz medycyny pracy stwierdził, że M. Z.wobec przeciwwskazań zdrowotnych jest niezdolny do wykonywania pracy na stanowisku operatora urządzeń odpylających i klimatyzacyjnych. Od tego orzeczenia powód nie odwołał się. W związku z tym główny specjalista zastępca kierownika działu kadr zwrócił się do głównego

specjalisty bhp strony pozwanej o określenie dla powoda innego stanowiska pracy biorąc pod uwagę wszystkie robotnicze stanowiska pracy. W odpowiedzi na powyższe pismo dział bhp w porozumieniu z lekarzem zakładowym zaproponował przeniesienie powoda na jedno ze stanowisk: sternika, ślusarza-wydawcy narzędzi na R-10, ślusarza wydawcy narzędzi na R-20, wagowego FT. W dniu 16 lutego 2012r. lekarz medycyny pracy orzekł, że powód wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych jest zdolny do pracy na stanowisku wagowego wagi kolejowej. Termin następnego badania okresowego ustalił na dzień 30 maja 2012r. W okresie od 1 do 30 marca 2012r. strona pozwana wyraziła zgodę na nieodpłatne usprawiedliwienie nieobecności powoda w pracy w związku z ponownym jego wnioskiem o świadczenie rehabilitacyjne. Decyzją z dnia 19 marca 2012r. ZUS odmówił powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Przed skierowaniem powoda na badania lekarskie na stanowisko wagowego, dyrektor pracowniczy strony pozwanej, A. K., po uzgodnieniu z przewodniczącym NSZZ „Solidarność 80”, A. B., zaproponował powodowi stanowisko wagowego, jeżeli on z dniem 31 marca 2012r. rozwiąże dotychczasową umowę o pracę za porozumieniem stron. Po przedłożeniu zaświadczenia lekarskiego o zdolności do pracy na stanowisku wagowego w kadrach huty powód dowiedział się, że może zostać zatrudniony jako wagowy na 7 miesięcy po rozwiązaniu aktualnego stosunku pracy za porozumieniem stron. Pismem z dnia 2.04.2012r. strona pozwana zawiadomiła związek o zamiarze wypowiedzenia powodowi umowy o pracę. Jako przyczynę podała przeciwwskazania zdrowotne i niezdolność do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku stwierdzone orzeczeniem lekarskim wydanym przez lekarza medycyny pracy w wyniku kontrolnych badań lekarskich w dniu 03.02.2012r. Komisja Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność 80” przy (...)w G.nie wyraziła zgody na wypowiedzenie powodowi umowy o pracę. Pismem z dnia 16 kwietnia 2012r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę zawartą w dniu 23 września 2004r. z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynie w dniu 31 lipca 2012r. Przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę są przeciwwskazania zdrowotne i niezdolność do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku pracy: operator urządzeń odpylających i klimatyzacyjnych, stwierdzone orzeczeniem lekarskim wydanym przez lekarza medycyny pracy w wyniku kontrolnych badań lekarskich w dniu 03.02.2012r. Wobec powyższego w okresie od 15.04.2012r. do końca okresu wypowiedzenia powód nie będzie dopuszczony do pracy, a ten okres zatrudnienia będzie traktowany jako nieobecność usprawiedliwiona niepłatna.

Mając powyższe na uwadze Sąd wskazał, że w okolicznościach niniejszej sprawy strona pozwana nie mogła dopuścić do pracy powoda na dotychczasowym stanowisku i dlatego żądanie przywrócenia go do pracy na dotychczasowe stanowisko Sąd oddalił jako bezzasadne. Wskazał, że nie może powoda przywrócić do pracy na stanowisko wagowego wagi kolejowej, ponieważ przed otrzymaniem wypowiedzenia powód nigdy na tym stanowisku nie pracował. Nadto Sąd Rejonowy wskazał, że to jakie stanowisko pracy pracodawca proponuje pracownikowi, to taka decyzja należy do sfery organizacyjnej zakładu pracy i nie podlega ona kontroli Sądu. W przypadku powoda nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 230 kp i art. 231 kp. Nadto Sąd I instancji zauważył, iż lekarz medycyny pracy stwierdził w orzeczeniu z dnia 16 lutego 2012r., że powód wobec braku przeciwwskazań zdrowotnych jest zdolny do pracy na stanowisku wagowego wagi kolejowej, ale następny termin badania okresowego wyznaczył na dzień 30 maja 2012r. Niezasadne – w ocenie Sądu I instancji - jest również żądanie powoda wypłaty wynagrodzenia za pracę ponieważ, z uwagi na niezdolność do pracy powód nie został do niej dopuszczony od 15.04.2012r. do końca okresu wypowiedzenia i okres ten został potraktowany jako nieobecność usprawiedliwiona niepłatna. Zgodnie z art. 80 kp wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. W w/w okresie powód nie przebywał na zwolnieniu lekarskim, ani nie świadczył pracy z uwagi na niezdolność do pracy. Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika powoda o przesłuchanie w charakterze świadka A. B., inspektora Państwowej Inspekcji Pracy J. G., dyrektora pracowniczego strony pozwanej A. K. i lekarza M. M., ponieważ nie mają one związku z istotą sprawy, a jedynie zmierzają do przedłużenia procesu. O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102 kpc.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód wskazując, że zaskarża go w całości zarzucając:

- naruszenie przepisów prawa procesowego polegające na nieprawdziwym stwierdzeniu, że: „Od tego orzeczenia powód nie odwołał się, ponieważ wiedział, że ze względu na swój stan zdrowia innego nie otrzyma.”,

- poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez niedopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków,
- art. 299 kpc poprzez nie wyjaśnienie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy dowodu z przesłuchania świadków,
- naruszenie art. 65, art. 66 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,,
- art. 8 [Nadużycie prawa podmiotowego].

Wskazując na powyższe wnosił o zmianę wyroku w całości lub uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

W uzasadnieniu podnosił, że była zawarta ustna umowa pomiędzy powodem a dyrektorem pracowniczym A. K., iż powód będzie przeniesiony z wydziału na wydział i wówczas nie było mowy o konieczności rozwiązywania umowy o pracę i dlatego nie odwołał się od orzeczenia lekarskiego - to była jedyna przyczyna tej decyzji. Również taką samą ustną umowę dyrektor pracowniczy zawarł z Przewodniczącym Komisji Międzyzakładowej Solidarność' 80 przy (...)A. B.. Powód miał pracować na stanowisku wagowego wagi kolejowej, stąd też wzięło się skierowanie do lekarza na badania i ten fakt również wskazuje na zawarcie ustnej umowy. Skarżący podkreślał, że w okresie od listopada 2009 roku do momentu rozwiązania z nim umowy było dużo możliwości do przeniesienia go na inne stanowisko odpowiadające jego stanowi zdrowia. Poza tym doszło do rozwiązania umowy o pracę za trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia bez możliwości wynagrodzenia i w tym przypadku powód i jego rodzina pozostali bez środków do życia, a przecież skoro lekarz dopuścił powoda do pracy na stanowisko wagowego wagi kolejowej, to pozwana mogła przenieść powoda na to stanowisko. Tym samym widać jak ważnym dowodem w sprawie stało się przesłuchanie świadków między innymi dyrektora pracowniczego A. K., Przewodniczącego K.M. A. B., jak również Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy J. G. oraz lekarza medycyny M. M.. Sąd jednak pominął wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania tych świadków. Powód zarzucał, że wskazana przyczyna była i jest niezasadna, nieprawdziwa w stosunku do zawartej ustnej umowy z powodem, a wymagana jest przyczyna konkretna i prawdziwa. Ponadto w praktyce zdarza się, iż pracownicy wykonują pracę, mimo iż nie zawarli umowy o pracę w formie pisemnej, a pracodawca nie potwierdził pracownikowi ustnych ustaleń co do rodzaju umowy i jej warunków. Wskazał, że wnosząc o przesłuchanie świadków nie miał zamiaru celowo lub świadomie przedłużać procedowania w sprawie, chciał tylko wywieść poprzez te dowody, że doszło do zawarcia ustnej umowy o dalszym zatrudnieniu na czas nieokreślony na stanowisku wagowego wagi kolejowej, że został oszukany przez dyrektora pracowniczego, jak wielu innych pracowników (...).

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wносиła o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości wg norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

Sąd Okręgowy podziela, uznając za własne, ustalenia faktyczne i ocenę prawną poczynione przez Sąd Rejonowy w Głogowie. Sąd II instancji nie dopatrył się błędów w tych ustaleniach, uznając, że zostały poczynione w sposób prawidłowy, w oparciu o właściwie przeprowadzone - i ocenione w sposób logiczny, zgodny z zasadami doświadczenia życiowego - dowody. Sąd Rejonowy dokonując ustalenia stanu faktycznego nie naruszył przepisów postępowania, w tym art. 231 i art. 233 § 1 kpc. Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ustalił fakty, które uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł oraz wyjaśnił podstawę prawną wyroku. W toku postępowania przed Sądem Rejonowym nie doszło do naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez, jak twierdzi skarżący, przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów. Sąd I instancji stan faktyczny ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych oraz przesłuchania powoda. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania, lub doświadczenia życiowego, to bowiem

jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu (tak SN w orz. z 6 listopada 1998r., II CKN 4/98, niepubl.).

Sąd Rejonowy – słusznie w ocenie Sądu Okręgowego – oddalił wnioski o przesłuchanie w charakterze świadków A. B., J. G., A. K. i M. M., gdyż dotyczyły okoliczności niemających związku z istotą sprawy i zmierzały w istocie do przedłużenia postępowania. W treści apelacji powód wskazywał, że powyższe dowody zgłosił na okoliczność wykazania, iż doszło do zawarcia ustnej umowy o dalszym zatrudnieniu na czas nieokreślony na stanowisku wagowego oraz że został oszukany przez dyrektora pracowniczego strony pozwanej. Powyższe okoliczności nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Rozstrzygnięcie Sądu I instancji dotyczyło bowiem kwestii, czy doręczone powodowi w dniu 16 kwietnia 2012r. wypowiedzenie umowy o pracę zawartej w dniu 23 września 2004r. było uzasadnione i nie naruszało przepisów o wypowiedaniu umów o pracę (art. 45 § 1 kp). Jako przyczyny wypowiedzenia pracodawca wskazał: przeciwwskazania zdrowotne i niezdolność do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku pracy: operator urządzeń odpylających i klimatyzacyjnych, stwierdzone orzeczeniem lekarskim wydanym przez lekarza medycyny pracy w wyniku kontrolnych badań lekarskich w dniu 03.02.2012r. Dla oceny prawdziwości i konkretności powyższych przyczyn bez znaczenia pozostawała kwestia, czy powód miał (lub nie) zawartą ustną umowę, której przedmiotem było zatrudnienie na innym stanowisku, tj. wagowego wagi kolejowej. Sąd oceniał, czy wskazane jako przyczyny wypowiedzenia okoliczności są prawdziwe wyłącznie odnośnie stanowiska, na którym powód był faktycznie zatrudniony w dacie doręczenia mu wypowiedzenia. Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów słusznie uznał, że wskazane w wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny były uzasadnione i nie naruszały przepisów o wypowiedaniu umów o pracę. Przeciwwskazanie lekarskie do wykonywania choćby jednego obowiązku należącego do zakresu czynności na zajmowanym stanowisku pracy uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 grudnia 1999r., IPKN 469/99).

Odnosząc się do zarzutów M. Z. wskazującego motywy, jakimi kierował się nie zaskarżając orzeczenia lekarskiego niedopuszczającego go do pracy na dotychczasowym stanowisku, to wskazać należy że jest to okoliczność nieistotna. Dla zasadności wypowiedzenia umowy o pracę znaczenie ma jedynie bezsporny fakt prawomocnego orzeczenia przez lekarza medycyny pracy, iż wobec przeciwwskazań zdrowotnych powód jest niezdolny do podjęcia i wykonywania pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku operatora urządzeń odpylających i klimatyzacyjnych (nota bene w także w toku postępowania sądowego prawidłowości tego orzeczenia lekarskiego powód nie kwestionował)

Wbrew zarzutom powoda, strona pozwana nie miała obowiązku przeniesienia go do pracy na inne stanowisko, ani tym bardziej zawarcia z nim kolejnej umowy o pracę. W przypadku powoda nie zachodzą przesłanki wymienione w art. 230 kp i art. 231 kp. Za to, zgodnie z przepisem art. 229 § 4 k.p. pracodawca nie mógł dopuścić do pracy pracownika bez aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do pracy na określonym (dotychczasowym) stanowisku.

Jak słusznie wskazała w odpowiedzi na apelację strona pozwana, wobec przeprowadzenia dowodu z przesłuchania powoda, całkowicie nieuzasadniony jest zarzut naruszenia przepisu art. 299 k.p.c. Niezasadne są także zarzuty naruszenia przepisów art. 65 i 66 Konstytucji RP oraz art. 8 k.p. Jak trafnie wskazała strona pozwana w odpowiedzi na apelację, oczywistym jest, że z przepisu art. 65 Konstytucji RP nie wynika, jak zdaje się uważać powód, obowiązek pracodawcy do zatrudniania danej osoby w charakterze pracownika na dowolnie wybranym przez tą osobę stanowisku, niezależnie od woli pracodawcy. Pozwana nie naruszyła w żaden sposób również wynikającego z art. 66 Konstytucji RP prawa do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, o czym świadczy fakt, że niezwłocznie po stwierdzeniu przez lekarza medycyny pracy jego niezdolności do wykonywania dotychczasowej pracy, odsunęła go od jej wykonywania, a nadto zaproponowała mu pracę na stanowisku odpowiadającym jego stanowi zdrowia. Niezasadny jest także zarzut naruszenia art. 8 k.p. Sąd nie dopatrył się u strony pozwanej działania w sposób sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem przysługującego jej prawa lub zasadami współżycia społecznego.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc jako bezzasadną.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym Sąd wydał na podstawie art. 102 kpc mając na względzie sytuację rodzinną i materialną powoda.